

רע"פ 7072/21 - מחמד פלאח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7072/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מחמד פלאח

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 9.9.2021 ב-עפ"ת 47171-04-21 שניתן על ידי השופטת א' לינדנשטראוס

בשם המבקש: עו"ד שמואל לוינשטיין

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופטת א' לינדנשטראוס) בעפ"ת 47171-04-21 מיום 9.9.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בנצרת (השופטת י' כתילי-מני) בפ"ל 8879-01-16 מיום 21.1.2020 ומיום 8.3.2021 בהתאמה.

2. כמתואר בכתב האישום שהוגש נגד המבקש, בתאריך 12.5.2015 בבית המשפט השלום לתעבורה בנצרת במסגרת תיק גמ"ר 813-01-14, נפסל הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 שנים.

חרף זאת, בתאריך 28.1.2016 המבקש נהג ברכב כשהוא פסול לנהיגה, ללא רישיון נהיגה תקף, וללא פוליסת ביטוח בת-תוקף.

3. על כן, יוחסו למבקש עבירות של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ללא ביטוח תקף לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970; וכן נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.
4. המבקש כפר בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום תחילה, וטען כי הודאתו במשטרה נגבתה בדרכי "תחבולה" תוך "הצגת מצגי שווא ושכנועים פסולים", כלשונו. לאחר שהחל הליך ההוכחות, חזר המבקש מכפירתו והודה במיוחס לו בכתב האישום.
- משכך, בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירות שבכתב האישום וגזר עליו, בין היתר, 8 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בחופף לעונש מאסר מותנה בן 8 חודשים אשר היה תלוי ועומד נגדו (בתיק גמ"ר 813-01-14), ופסילת רישיון נהיגה למשך שנה מתום הפסילה הקודמת.
5. לאחר גזר הדין, המבקש הגיש בקשה לתיקון הפרוטוקול באופן שייכתב: "כי הוא מוכן להודות אך הדגיש שהוא מודה למרות שהוא לא ביצע את העבירה". המשיבה מצידה הגישה ערעור על קולת העונש לבית המשפט המחוזי.
- בעפ"ת 23924-04-16 בבית המשפט המחוזי נצרת, ניתן פסק דין ובו צוין כדלקמן: "על פי בקשתם המשותפת של הצדדים, מתקבל הערעור במובן זה שפסק הדין של בית המשפט קמא מבוטל. הדיון יוחזר לבית משפט קמא לשלב שקדם להודאת המשיב בעבירות בהן הורשע".
6. משהושב הדיון לבית משפט השלום בפני מותב אחר, התקיימו מספר דיוני הוכחות ובסופם המבקש הורשע בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום.
- בית המשפט העדיף את גרסאות עדי התביעה על פני גרסת המבקש תוך שקבע כי היא "אינה הגיונית", ובפרט לנוכח התרשמותו כי המבקש והעדים מטעמו ניסו לתאם גרסאות. עוד זקף בית המשפט לחובת המבקש, את הימנעותו מהבאת ראיות שהיה בהן כדי "לשפוך אור על האירוע", דוגמת תמונות מהמצלמות שבביתו.
7. בגזר דינו, עמד בית משפט השלום מחד גיסא על חומרת העבירות בהן הורשע המבקש, ועל עובדת קיומה של הרשעה קודמת בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית בגינה נפסל רישיונו; מאידך גיסא, שקל את תסקיר שירות המבחן, במסגרתו צוין כי הנאשם הפנים את מסוכנות התנהגותו, הביע צער וחרטה וכן נכונות להשתתף בהליך טיפולי.
- לאור כל האמור, בית משפט השלום גזר על המבקש 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, וכן הופעל בחופף עונש מאסר על תנאי בן 8 חודשים התלוי ועומד נגדו; 10 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירה לפי סעיפים 10(א) ו-67 לפקודת התעבורה, למשך 3 שנים; פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 4 שנים, במצטבר לכל פסילה אחרת; 8 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי לבל יעבור אחת מן העבירות בהן הורשע או אחת מן העבירות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה; קנס עמוד 2

בסך 2,000 ש"ח או 10 ימי מאסר תמורתו; והעמדת המבקש בצו מבחן למשך שנה.

8. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי על הכרעת דינו וגזר דינו נדחה, תוך שנקבע כי אין בטענותיו כדי להצדיק התערבות בממצאי עובדה ומהימנות של הערכאה הדיונית. עוד הודגש, כי לא נפל פגם בראיות המשיבה ובמשקל הראייתי אשר ניתן להן. כמו כן, נדחו טענות המבקש באשר לקבילות הודאתו במשטרה.

9. אשר לגזר הדין, נקבע כי בית משפט השלום שקל כראוי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, ובכלל זה את העובדה כי לחובת המבקש הרשעה תעבורתית קודמת בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית. הודגש כי ההחלטה להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברח מהווה "הקלה של ממש" בעונשו, וכי בנסיבות אלה ממילא אין סטייה המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור.

10. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה המבקש שב ומשיג על קביעות הערכאות הקודמות בעניינו, ומעלה טענות מן היקב ומן הגורן; כי לא היה הוא זה שנהג ברכבו; נגד קבילות הודאתו במשטרה; וכי נמנעה ממנו האפשרות להגשת ראיות נוספות ועדים רלוונטיים ועוד. כמו כן, טען לחומרת העונש תוך שהוא משיג על אורכה של פסילת רישונו, וטוען כי אינה סבירה ומידתית בשל הפער הקיים בין עונש הפסילה שהוטל עליו על ידי המותב בפסק הדין הראשון לבין זה שהוטל עליו בפסק הדין מושא הבקשה שלפנינו.

11. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, המעוררים סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר מתעורר חשש כי נגרם לו עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני (רע"פ 5757/18 מריסאת נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (2.8.2018)).

כמו כן, בקשת רשות ערעור המופנית כלפי גזר הדין, לא תינתן אלא במקרים בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות דומות (רע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (25.8.2020)).

12. הבקשה שלפניי אינה נופלת בגדרם של מקרים חריגים אלו. חרף ניסיונו של המבקש לשוות לטענותיו נופך עקרוני בדבר "מידת התערבות הערכאה הדיונית בניהול הגנת הנאשם", אני סבור כי למעשה בקשתו אינה חורגת מדל"ת אמותיו של עניינו הפרטי. אף לא מצאתי כינפולוגמיסדיניים בבית המשפט השלום אשר גרמו לעיוות דין, קל וחומר העשויים להצדיק מתן רשות ערעור "בגלגול שלישי" (רע"פ 4631/21 פיינ' הוועדה המרחבית לתכנון ובנייה וישיבה ברוך, פסקה 12 (12.09.2021)).

13. למעלה מן הצורך, הכרעת הדין שניתנה על ידי בית משפט השלום מפורטת ומנומקת, ונסמכת על ממצאים עובדתיים וקביעות מהימנות מובהקות ביחס לעדים שהופיעו לפניו. גם בטענת המבקש כי נמנעה ממנו היכולת להוכיח כי הודאת החוץ איננה קבילה, אין כדי לשנות מהתוצאה האמורה. בעניין זה, אין לי אלא לשוב ולהפנות לדברים שנאמרו בפסק דינו של בית המשפט המחוזי

בעניינו של המבקש, המקובלים עלי:

"... מקום בו טוען המערער [המבקש - י' א'] כי מאפייני אישיותו הם שהביאו להודאתו בדבר שלא עשה, שומה היה עליו להוכיח טענתו זו בעדותו שלו ובחוות דעת מומחה אודות אישיותו וממילא, המסמכים שלא הותר להגישם, בעניין ההליך שנוהל קודם להעברתו לכב' השופטת קמא, לא היה בהם די כדי לבסס ראייתית טענה זו" [ההדגשה אינה במקור - י' א'].

14. כמו כן, איני רואה לקבל את טענות המבקש על אודות הפער בין משך פסילת רישיונו בין גזר הדין הראשון לשני. משבוטל פסק הדין הקודם והדין הושב לבית משפט השלום לפני מותב חדש, הרי שעונשו נגזר בהתחשב במכלול השיקולים והטיעונים שעמדו לפני מותב זה.

15. מן הראוי לציין כי אין להמעיט בחומרת מעשיו של המבקש, אשר נהג ברכבו חרף פסילת רישיונו ובעוד עונש מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו. בכך, פעל תוך התרסה נגד רשויות החוק והתעלמות מהחלטות בית המשפט. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לשלום הציבור, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק (רע"פ 5300/18 סלאמה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (12.8.2018)).

לכך מצטרפת חומרתה הרבה של נהיגה ללא תעודת ביטוח בת-תוקף, העלולה להקשות על נפגעי תאונות דרכים במימוש הפיצויים הזכאים להם (רע"פ 5635/19 יעקובוב נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (04.09.2019)).

16. נראה אם כן, כי בנוהגו בזמן פסילה וללא תעודת ביטוח בת-תוקף, ביטא המבקש כי אינו נרתע מסיכון חיי אדם ואף לא ממורא הדין. בהינתן זאת, אני סבור אפוא כי העונש שהוטל עליו אינו חמור כלל ועיקר, ואף מקל עמו.

17. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"א בחשון התשפ"ב (27.10.2021).

ש ו פ ט